

Usnesení

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žišková, o návrhu Městského soudu v Brně na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi tímto soudem a Krajským soudem v Brně, za účasti žalobce M. S., zastoupeného JUDr. Marií Karasovou, advokátkou se sídlem Brno, Výstavní 17/19 a žalované Policie České republiky, správy Jihomoravského kraje, se sídlem Brno, Kounicova 24, ve věci propuštění ze služebního poměru, vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 61 C 181/2003,

t a k t o :

I. Příslušný vydat rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy Jihomoravského kraje ze dne 6. 2. 2003, č. 847 ve věci propuštění ze služebního poměru, je soud ve správním soudnictví.

II. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 5. 2003, čj. 30 Ca 134/2003-12, se zrušuje.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 14. 6. 2005, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 7. 2005, navrhl Městský soud v Brně, aby zvláštní senát rozhodl ve sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Brně ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 61 C 181/2003.

Ze spisu tohoto městského soudu, jakož i z vyžádaného spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 Ca 134/2003 vplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím ředitele Policie České republiky Okresního ředitelství Brno-venkov ze dne 28. 11. 2002, č. 764, bylo s poukazem na ustanovení § 106/1d zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů, vysloveno, že nstržm. M. S. se propouští ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky pro úmyslné porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem.

Rozhodnutím ředitele Policie České republiky správy Jihomoravského kraje ze dne 6. 2. 2003, č. 847, bylo citované rozhodnutí správního orgánu potvrzeno a odvolání M. S. bylo zamítnuto.

Žalobou, doručenou dne 16. 4. 2003 Krajskému soudu v Brně, se žalobce M. S. proti žalované „Policii České republiky správě Jihomoravského kraje“ domáhal zrušení obou uvedených rozhodnutí. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 7. 5. 2003, čj. 30 Ca 134/2003-12, odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2003, č. 847 s tím, že se jedná o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci. Soud zdůraznil, že vzhledem k tomu, že od 1. 1. 2003 je možno podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. takovou věc projednat pouze v občanskoprávním řízení, je ze strany

žalobce nezbytné, pokud chce pokračovat v řízení, podat v dané věci žalobu podle ustanovení § 246 o. s. ř. k okresnímu soudu a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Žalobce, na základě poučení, které se mu dostalo v uvedeném usnesení Krajského soudu v Brně, podal žalobu u Městského soudu v Brně se shodným označením účastníků řízení i se stejným návrhem rozsudečného výroku.

Městský soud v Brně předložil věc k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Olomouci přípisem ze dne 5. 1. 2005, který mu byl doručen dne 9. 2. 2005. Usnesením ze dne 24. 2. 2005, čj. Ncp 281/2005-16, Vrchní soud v Olomouci rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 61 C 181/2003 je příslušný okresní soud.

Poté městský soud podal zvláštnímu senátu zmíněný návrh, v němž dovedl, že se jedná o přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. Jde totiž o „druhostupňové odvolací rozhodnutí správního orgánu ve věci služebního poměru příslušníka Policie České republiky vydané na základě ustanovení § 106/1d zákona č. 186/1992 Sb.“.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi obecným soudem a soudem ve správním soudnictví vycházel zvláštní senát z následujících závěrů:

Věci vyplývající ze služebního poměru příslušníků Policie České republiky nelze pro jejich povahu považovat za věci soukromoprávní (především pracovněprávní). Služební poměr je (i byl) charakterizován jako institut veřejného práva; byl považován za právní poměr státně zaměstnanecký. Tento právní poměr nevzniká smlouvou, ale mocenským aktem služebního orgánu (§ 5 cit. zákona - rozhodnutím o přijetí do služebního poměru) a po celou dobu svého průběhu se výrazně odlišuje od poměru pracovního, který je naopak typickým poměrem soukromoprávním, kde účastníci mají rovné postavení.

To se projevuje v právní úpravě týkající se změny služebního poměru (část první, hlava I cit. zákona), služební kázně (část první, hlava II téhož zákona), skončení služebního poměru a nároků s ním souvisících (část první, hlava VIII tohoto zákona), jakož i dalších případů rozhodování služebních orgánů. Nejinak je tomu u rozhodování o odpovědnosti policisty za škodu způsobenou státu (část první, hlava VII cit. zákona). Právní povaha služebního poměru příslušníků Policie České republiky postihuje zvláštní povahu „zaměstnavatele“ jako primárního nositele veřejné moci, potřebu pevného začlenění policisty do organismu veřejné moci a účast na jejím výkonu. Tato potřeba zasahuje tak daleko, že tu nejde o modifikaci soukromoprávního poměru, ale (stejně jako u některých dalších kategorií veřejných a zvláště státních zaměstnanců) o specifický státně zaměstnanecký poměr veřejného práva. Vodítkem může být i charakter právní úpravy, kdy právě u služebních poměrů má tato úprava kodexový charakter a použití zákoníku práce je buď vůbec nebo z převážné části vyloučeno.

Co do další argumentace je možno pro stručnost odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, čj. 6 As 29/2003-97, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 415/2004.

Z těchto důvodů zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o žalobě proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy Jihomoravského kraje ve věci služebního poměru náleží soudu ve správním soudnictví (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.). Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány i soudy (§ 5 odst. 5 téhož zákona). Dalším výrokem zvláštní senát zrušil usnesení krajského soudu, které výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu